

Въ знакъ на трауръ, долната туника се отпущала да се влачи по земята, а горнитѣ да се развѣватъ. Разни вариации, споредъ цвѣта и голѣмината, добивали разни имена. Вейниците ги носили червени, гражданитѣ кафяви и пр.

Фиг. 25. Римлянка съ дълга туника и върху нея палиомт.

Фиг. 26. Римлянинъ съ тога

Мжжката туника била кжса до надъ коленетѣ съ разрѣзъ отпредъ. Нѣкои патриции подъ туниката носили нѣщо като риза (*camisia*) отъ вълна, ленъ или коприна.

Отъ тази дреха произлиза камизолата, а по-сетне и ризата (*chemise*).

Катонъ носѣлъ кжса туника, безъ ржкави, а въ горѣщо време работѣлъ на полето голъ

Официалната върхна дреха за мжжетѣ била **тогата**. (Фиг. 26). Тя се правѣла съ пурпурни краища за сенаторитѣ, но въ последствие и за всички по-богати хора.

Младежитѣ на 17 год. възраст се бръснѣли за пръвъ пжтъ и мжха посвещавали на боговетѣ. Тогава добивали право да носятъ бѣла тога.

По-късно тогата на императоритѣ била богато обшита съ злато и скжпоценности.

Вънъ отъ града намѣсто тога носили хламида.

Изобщо тогата била правожгленъ платъ съ заоблени краища, дълга 3 боя и широка 2 боя, или около 6 м. дълга и 3 — 4 м. широка.